

mærksomhed af Hensyn til de Prægravationer, der er Tale om. Jeg tror ikke, at det er det, man skal stænte sin Opmærksomhed, men jeg tror, at det er det private Jærnbaneanlæg fra Ruds—Bødby til Tølløse, hvorpaa man særlig skal fæste sin Opmærksomhed. Det er ganske rigtig, som det blev udtalt af det ærede 5te Medlem for 2 Kredse (Sunn), at Slagelse—Børslevbanen for en væsentlig Del har en gennemgaaende Karakter, og at det derfor kan være rigtig kun at kræve et mindre Bidrag fra den paagældende Egn. Det er rigtig; men det er lige saa sikkert, at den Karakter vilde man væsentlig fravige, hvis man gik til Syderup. For Tølløsebanens Vedkommende er det ganske sikkert, at der ikke blot foreligger Prototyper fra flere Byer, men der foreligger nu ogsaa for mig et bestemt Andragende om at faa Koncession paa en Jærnbane fra Høng—Tølløse til Sorø. Det forekommer mig derfor, at Opmærksomheden særlig maa være rettet paa dette Jærnbaneanlæg, Høng—Tølløse—Sorø; og det blev ogsaa erkendt af det ærede 1ste Medlem for 6te Kredse (S. Beberfen), som erkendte, at her var en Plan, som man kunde have Grund til at tage under Overvejelse; og det vil der jo blive Lejlighed til. Som sagt, jeg skal nøjes med disse Antydninger, der vil jo blive Lejlighed til at tage bestemt Stilling dertil senere. At den Egn, der ligger mellem Kalundborgbanen og Vestbanen, synes at have Krav paa at blive lokalt betjent, er jo tydeligt nok; det kan spores fra mange Kanter. Hvorledes Kravet skal fyldestgøres, tror jeg bør staa hen som et aabent Spørgsmaal; derom ville vi faa Lejlighed til at forhandle, naar Lovforslaget om det private Jærnbaneanlæg kommer til nærmere Overvejelse.

Det andet Baneanlæg, Ringe—Nyborgbanen, har jo ogsaa gjort Krav paa Opmærksomheden i Dag og navnlig de to Spørgsmaal, Tilskuddets Størrelse og Forpagtningsforholdets Ordning. Endvidere har man jo igen været inde paa det Spørgsmaal, om Loven af 1879 indeholdt en Vøtteparagraf; og det ærede 1ste Medlem for 8de Kredse (Breinholt) udtalte affurat det samme, som det ærede Medlem oftere har sagt, at Ministeren maatte kan søle sig bunden, men Tinget gør det ikke. Maa jeg forklare, hvorledes denne Udtalelse skal forstås efter mit Skøn. Jeg siger saaledes: Regeringens Opfattelse er den, at, da der staaar en Paragraf i Loven om Ringe—Faaborgbanen, som henviser til et fremtidigt Anlæg, Ringe—Nyborgbanen, maatte Regeringen efter min Mening en Gang bringe dette Spørgsmaal under

Overvejelse. Jeg kan naturligvis ikke sige, at Tinget er tvunget til at have den samme Opfattelse. Det maa det ærede Medlem jo vide, at det kan Ministeren ikke saaledes bestemt udtale; thi det staaar der ikke. Den Fortolkning kan finde Sted; men derpaa maa det ærede Medlem ikke slaa en saadan Udtalelse fast som habende en større Betydning, end den i og for sig maatte have. I øvrigt er der med Hensyn til dette Jærnbaneanlæg navnlig Tale om to Spørgsmaal, om Tilskuddets Størrelse og om Forpagtningsforholdets Ordning. Det ærede 3dje Medlem for 3dje Kredse gav en historisk Oversigt over Tilskuddene; de gaa fra 90,000 Kr. til 25,000 Kr. Det ærede Medlem mindede om, at Regeringsforslaget om Slagelse—Næstvedbanen oprindeligt ikke nævnte noget Tilskud. Tilskuddet fremkom ved, at man gav Banen til Dels en lokal Karakter. Tilskuddet har været 90,000, 80,000, 40,000, 25,000 Kr. pr. Mil; man har altsaa i saa Henseende indtaget en noget vækkende Stilling. Jeg er i øvrigt enig med det ærede Medlem i, at i og for sig er det ingenlunde rimeligt, at man altid i de forskellige Egne kræver det samme Tilskud; der kan jo være Grund til at variere Tilskuddene, hvad man ogsaa har gjort tidligere. Men det kan ikke nægtes, at man, efter at man her i Tinget er gaaet ind paa 40,000 Kr. pr. Mil til Slagelse—Næstvedbanen og 40,000 Kr. til Høbro—Løgstørbanen — hvor Regeringen foreslog 25,000 Kr. — og godtgjorde gennem Tal efter en foretagen Underjøgelse, at efter Egnens Befolkningstæthed vilde det svare til et større Tilskud andetsteds — at man altsaa, efter at man har egaliseret Tilskuddene ved de to Baner, Slagelse—Næstvedbanen og Høbro—Løgstørbanen, søler jeg mig noget mindre stærkt paa Spørgsmaalet om Tilskuddenes Størrelse, end jeg gjorde før den Tid; det vil jeg ingenlunde skjule. Dog, Tilskuddets Størrelse kan jo til syvende og sidst ikke blive noget afgørende Moment, det plejer man jo ikke at lade det blive. Derimod er det jo klart, at nu som i Fjor er der jo nogen Betænkelse ved hele Anlægget Nyborg—Ringebanen, og det er vel egentlig der, Kampen brænder. Jeg har tidligere tilladt mig at sige og gentager det nu, at det forekommer mig, at Nyborg maa have Krav paa at komme i Forbindelse med den sydnyttede Bane; det kunde jo imidlertid tænkes, at en anden Forbindelse kunde træde i Stedet for den her omhandlede, men det skal jeg ikke i Djeblikket komme nærmere ind paa. — Hvad angaar Forpagtningsafgiften, som skal svares af det